

Should we get a Christmas tree? #1 Pitäisikö meidän hankkia joulukuusi? Osa 1

Hei kaikki,

Kun olin Tulsassa olevan raamattukoulun johtaja, vein usein oppilaita lounaalle läheiseen meksikolaiseen ravintolaan oppituntien jälkeen ja se oli aina antoisten kysymysten ja vastausten aikaa. Eräänä joulukuuna jotkut opiskelijoista kertoivat, kuinka he olivat kasvaneet ilman joulukuusta vaikka heillä oli lahjoja ja eräs oli kasvanut niin että tuo juhla oli jätetty täysin ilman huomiota.

Nyt ollessaan 'reaalimaailmassa' he halusivat tietää tasapainon koskien juhlapäiviä, koska oli niin paljon ääniä sanomassa niin monia asioita siitä, mikä tuotti Jumalalle kunniaa ja mikä oli Hänelle kauhistus.

Historiaa

Kerroin heille vähän historiaa ennen kuin menin Uuden testamentin totuuksiin, joten mekin aloitamme siitä. Joulukuun alkoi pakanajuhlana, Saturnaliana. Roomalaiset juhlivat Saturnaliaa karkeasti ottaen joulukuun 17 - 25 uskoen karkottavansa pimeyden voimat. Muistakaa vuoden lyhimmän päivän olevan joulukuun 21 ja tuon päivän jälkeen maapallo lisää suurin piirtein minuutin päivässä päivänvaloa pisimpään kesäkuun 21 päivään saakka, kun päivät alkavat jälleen lyhetä suunnilleen samalla määrällä. (Pohjoinen pallonpuolisko)

Saturnalia tulee Saturnuksesta, 'istuttaa', ja oli merkinä syksyn istutuskauden loppumiselle. Se oli ajankohta, jolloin varakkaat vaihtoivat vaatteita köyhien kanssa, annettiin lahjoja, ihmishahmoisia leivonnaisia annettiin ja myytiin ja pelattiin arpakuutiopelienä. Pahimmillaan roomalaiset asuinyhteisöt valitsivat yhden uhrin, miehen tai naisen, ja pakottivat tämän viikoksi ylensyönteihin ja seksiakteihin ja sitten joulukuun 25 päivänä tuo ihminen uhrattiin ihmisuhrina. He uskoivat näin toimimisen lepyttävän pimeyden voimat ja 'Sekasorron Herran' (suomeksi väärä kuningas, suom. huom.), ja aurinko alkaisi lämmittää maata jälleen sen seurauksena.

Täytä nuo auditoriot

Kolmesataaluvulla roomalaiset kirkonjohtajat yrittivät saada jäseniä täyttämään auditorionsa (he olivat äskettäin kutsuneet ihmiset pois kotikokoontumisista entisiin pakana-auditorioihin kokoontumaan 'kirkkoon') ja yrittivät niin kristillistää Saturnalian.

Joulua tarkoittava englannin sana Christmas on lyhenne 'Kristus-messusta' tai 'Kristuksen messusta'. 'Messua' (englannin sana tarkoittaa myös massaa, suom.huom.) on pohjimmiltaan on kaikki sellainen, millä on ruumis ja tiheys, joten ihmisten kokoontumista kutsutaan ihmismassaksi. Rooman kirkossa se on ihmisten kokoontuminen auditorioon palvomaan Kristusta, sen tähden Kristus-messu. Christmas englanniksi. Näin Saturnalian juhlinta sulautettiin oletettuun Jeesuksen syntymäpäivämäärään. (Hän syntyi joko keväällä tai syksyllä, mutta jätämme sen ehkä toiseen käsittelykertaan).

Juutalaisten räökkääminen

Saturnalia ei kuitenkaan täysin hävinnyt. Vuonna 1466 paavi Paavali II pakotti juutalaisia juoksemaan alasti pitkin Rooman katuja sen jälkeen kuin heidät oli pakkosyötetty siihen mittaan saakka, että he olivat aivan ylitäysiä. Tultaessa ensimmäisten Amerikkaan muuttaneiden eurooppalaisten ns. pyhiinvaeltajaisien aikaan, joulukuun oli kielletty noin vuoteen 1681. Niin myöhään kuin 1700- ja 1800-luvuilla juutalaisia räkkättiin ja rabbeja puettiin

klovneiksi ja kuljetettiin ympäri kaupunkeja. Vuonna 1881 Puolassa se kärjistyi hyökkäyksiksi kaikkia juutalaiskansalaisia vastaan jolloin monia naisia raiskattiin ja monia miehiä tapettiin. Se oli vain 133 vuotta sitten!

Juhla on täynnä pakanajuuria

Yllä mainittu Saturnalia on vain yksi esimerkki pakanjuurista. Ikivihreitä puita tuotiin sisällä ja palvottiin kun ne eivät kuolleet talvella kuten kaikki muut puut, osana Ashera-uskontoa. Puiden ympärillä tanssittiin, ne koristeltiin koristuksin ja kirkko hyväksyi sen virallisesti joulukuusena sulauttaakseen kristinuskoa vielä enemmän pakanallisiin tapoihin.

Druidit käyttivät misteliä ihmishuusiensa myrkyttämiseen, ja suutelu mistelin alla on sekoitus seksihurjasteluista ruoan ja juoman vaikutuksen alaiseksi tultaessa Saturnaliaan aikana sekä druidien ihmisten uhraamisesta tuohon aikaan, mikä on vesitetty meidän aikaamme tultaessa niin, että tulemme sen 'taian' vaikutuksen alle ja meitä suudellaan.

Pyhän Nikolauksen jumala

Monet tietävät Pararasta, Turkista olevasta Nikolauksesta, josta tehtiin pyhimys 1800-luvulla. Hänestä tuli Myran piispa ja kuoli 6.joulukuuta vuonna 345. Hän oli antelias ja häntä ihailtiin vuosisatoja ja lopulta hänen luunsa siirrettiin Bariin, Italiaan.

Barissa oli paikallinen jumalatar nimeltään 'Isoäiti', jota kunnioitettiin joka joulukuu ja joka täytti lasten sukat lahjoilla, ja se sekoitettiin Nikolauksen palvontaan juhlittavaksi 6 joulukuuta, Nikolauksen kuoleman vuosipäivänä. Nikolauksen palvontakultti siirtyi pohjoiseen, Eurooppaan ja sen omaksuivat saksalaiset ja keltit ja sekoittivat sen muinaisviikinkien jumalaan Odiniin, Thorin isään. Odinilla oli pitkä valkoinen parta, hänellä oli raskas talviviitta ja hän ratsasti hevosella taivaan poikki joka syksy, joten kun tämä sekoitettiin Nikolauskulttiin, hänen lentonsa tapahtui 6. joulukuuta.

Jälleen kerran Rooman kirkko astui kuvaan mukaan sisällyttämään Nikolauksen kultin, niin että lahjojen antaminen, sukkiin täyttämisen ja taivaan halki hevosella ratsastaminen siirrettiin paria viikkoa myöhemmäksi 25.joulukuuta.

Siitä voit seurata linjaa melko helposti: Washington Irving kirjoitti suosittuun satiiriseen amerikkalaisen jutun vuonna 1809 otsikolla 'New Yorkin historia' tai 'hollantilais-newyorkilainen eli Knickerbocker-historia', joka pani halvalla hollantilaisten kulttuuria, jotka olivat tuohon aikaan New Yorkin ylimystöä, ja mainitsi useita kertoja heidän valkopartaisen, hevosella taivaan halki lentävän lahjojen antajan, käyttäen hollantilaista nimeä amerikkalaisessa asussa, Santa Clausia.

(Knickerbocker oli eräiden New Yorkin perustajiin kuuluneiden hollantilaisten sukunimi. Hollantilaisten New Yorkin perustamisen takia meillä on esimerkiksi New Yorkissa Knicks-koripallojoukkue ja vielä tänä päivänäkin on lukuisia järjestöjä, joiden nimeen sisältyy 'Knickerbocker')

Moderni Santa Claus (Joulupukki)

Alle 13 vuotta myöhemmin, 1822 tri Clement Moore luki 'Knickerbocker-historian' ja teki lapsilleen runon, joka julkaistiin joulukuussa 1823 ja jonka tunnettiin 'Yönä ennen joulua'. Runossa hän toi nämä elementit yhteen, mutta pani Nikolauksen lentämään kahdeksalla porolla hevosien sijaan.

Kuvittaja Thomas Nast työskenteli yhdysvaltaislehti Harper's Weeklylle vuodesta 1862 -1886 ja tri Mooren runoon pohjautuen antoi meille vuosien kuluessa modernin joulupukkimme mukaan luettuina hänen luettelonsa hyvistä ja pahoista lapsista, hänen pajastaan Pohjoisnavalla käyttäen tonttuja lahjojen tekemiseen jne.

Vuonna 1931 Coca Cola -yhtiö teki sopimuksen ruotsalaistaiteilija Haddon Sundblomin kanssa kokista juovan joulupukin luomisesta. Sundblom otti elementtejä yllä olevasta ja pyysi ystäväänsä Lou Prenticeä olemaan mallina hilpeiden ja pulleiden kasvojensa vuosi ja teki valmiiksi sekoituksen alkaen kerran olleesta pakanajumalasta päätyen moderniin joulupukkiin.

Mitä kristityn tulisi tehdä?

Kertoessani monia näistä asioista opiskelijoille ja heidän kertoessaan muita yksityiskohtia, joita heidän vanhempansa olivat opettaneet heille joulun pahuudesta (ja pääsiäisen, mutta siitä ehkä jokin toinen kerta), huomasin ruokamme ainesosat: naudanlihan, kanan, vihannekset, viljat, maitotuotteet, öljyn, suolan.

Kysyin heiltä, että tajusivatko he, että kaikkea heidän syömäänsä oli joskus pidetty tai niitä meidän päivinämmekin pidettiin pyhinä ja eri jumalille uhrattuina. He katsoivat minua kuin olisin läimäyttänyt heitä kasvoille.

Syömäämme naudanlihaa pitivät hindut pyhänä ja naudanlihauhrit ovat yleisiä monissa uskonnoissa. Katolilaisuus/alkuperäisuskonto sekoittaa Väli- ja Etelä-Amerikassa uhrit naudanlihasta, vuohenlihasta, kananlihasta, viljasta, vihanneksista eri jumalille ja epäjumalille. He tajusivat, että eri kansat menneisyydessä ja nykyään tekevät epäjumalia kaikesta lähtien ruoasta eläimiin ja pöllöjen, sammakoiden, nautojen, elefanttien ja monien muiden pienoisveistoksiin - niin että jopa pienoisveistoksen oleminen heidän kodissaan voisi merkitä, että heillä olisi hyllyllä epäjumalankuva.

Mihin vetää raja? Mitä Jumala odottaa meiltä, kun kerran olemme epäjumalien ympäröimiä? Vastaukset löytyvät Uuden testamentin sivuilta, ja siitä jatkamme ensi viikolla. Siihen saakka siunauksin,

John Fenn

www.cwowi.org ja kirjoita sähköpostit minulle osoitteeseen cwowi@aol.com

Should we get a Christmas tree? #2

Pitäisikö meidän hankkia joulukuusi? Osa 2

Hei kaikki,

Viime viikolla kerroin siitä, kuinka moderni joulu kehittyi; se syntyi monista eri pakanarituaaleista, jotka 'kristillistettiin' ja mukautettiin, ja kysyin, kuinka modernien kristittyjen pitäisi toimia kaiken sen keskellä.

Minulla ei ole mitään ongelmaa juhlia Herramme syntymää, mutta se mitä inhoan on Lk. 2:13:n viestin vääristelyä. Se kirjaa sen, että sen jälkeen kuin yksittäinen enkeli työ sanan Vapahtajan syntymästä paimenille...

"Katso! Yhtäkkiä enkelin kanssa oli taivaallisen armeijan suuri joukko ylistämässä Jumalaa (Isää) ja sanomassa: 'Kunnia Jumalalle (Isälle) korkeuksissa, ja maan päällä, rauha (Hänellä on) hyvä tahto ihmisiä kohtaan."

Viesti ei ole, että ihmiskunnalla on hyvä tahto toisiaan kohtaan, vaan sen sijaan taivaan armeijat tulevat maan päälle täydessä taisteluvälinevarustuksessa, sen jälkeen pysähtyvät siihen paikkaan kun heidän Kapteeninsa makasi kehossa lyhyen matkan päässä välittäen viestin Isältä ihmiskunnalle: Me emme ole tulleet tuhoamaan teitä! Isällä on rauha ja hyvä tahto teitä kohtaan! Hän lähettää Poikansa, meidän Komentajamme, Paimeneksi ihmiskuntaa varten ja rauhanuhriksi ihmiskunnalle!

TUO on Lk. 2:13:n viesti. Kuinka surullista onkaan, että Isän hyvä tahto ihmiskuntaan on poistettu ja korvattu yksinkertaisella 'Leikkikää kaikki kiltisti toistenne kanssa'.
ARRGGGGHHH!

Pakanajuhlia yllin kyllin

Niinä päivinä jolloin Uusi testamentti kirjoitettiin, oli paljon enemmän pakanajuhlia, joiden kanssa kristittyjen täytyi olla tekemisissä kuin pelkästään meidän Pääsiäisemme, Halloweenimme ja joulumme. Jokaisella kaupungilla oli suojelusjumalansa ja sen tähden epäjumala ja temppele, roomalaisella kulttuurilla oli omat jumalansa ja temppeleinsä, kreikkalaisella kulttuurilla omat jumalansa ja temppeleinsä.

Ja he olivat paljon pidemmällä okkultistisissa tavoissaan kuin mitä useimmat lännessä ovat koskaan nähneet. (Muista okkultististen kirjojen polttaminen Apt. 19:ssä, Efesosssa)). Tänä maailmassa on paikkoja, joissa okkultismi on niin vahvaa, että demonilähtöiset ihmeet ovat tavallisia mukaan luettuina sellaiset asiat kuten parantuminen (mikä avaa ihmisen pahemmalle sairaudelle viikkoja myöhemmin) tahdonalaiset muodonmuutokset, Raamatussa olevien ihmeiden tyyppiset ihmeet, ihmisten liikuttaminen sinne ja tänne demonisen voiman vaikutuksesta jne. Tuo on se maailma, jossa myös Paavali eli, ja monet kristityt tänään elävät kulttuureissa, joissa on samanlaisia demonisia manifestaatioita, jotkut jopa tätä lukevat kristityt.

Hyvä pihvi, jumalat ja omatunto

Paavali käsittelee jumalia ja niiden juhlia 1. Kor. 8:ssa, 10:ssä sekä Room. 14:ssa ja ydinviesti on yhtäpitävä kauttaaltaan (suomennokset ao. kohdista tässä).

Paavali aloittaa 1. Kor. 8:n sanomalla: "Mitä siis tulee epäjumalille uhrattuihin asioihin, me tiedämme, että meillä kaikilla on tietoa. Tieto ylpistyttää, mutta rakkaus rakentaa."

Rakastan sananmukaista käännöstä lauseesta "Tieto ylpistyttää, mutta rakkaus rakentaa" 8:1:ssä. Tässä 'ylpistyttämiseksi' käännetty kreikan sana on sanasta 'phusa', mikä tarkoittaa 'palkeet' - seppien käyttämä väline tulen lietsomiseksi. Se tarkoittaa siten paisuttamista tai ilman puhaltamista johonkin. Sen vastakohtana sana 'rakentaa' merkitsee sanan mukaisesti 'rakentaa talo'.

Paavali sanoi siten: "Tieto tekee sinut täyteen ilmaa, mutta rakkaus rakentaa talon. Jos luulet tietäväsi jotakin siihen pisteeseen saakka, että sinusta tulee täynnä ilmaa oleva, että tiedä sitä niin kuin sinun pitäisi." (1. Kor. 8:1-2)

Hän jatkaa sanomalla: "Siten koskien niiden asioiden syömistä, jotka ensin uhrattiin epäjumalille, me tiedämme, että jokin epäjumala ei ole mitään tässä maailmassa, eikä ole kuin yksi Jumala (Isä). Sillä vaikka on monia joita kutsutaan jumaliksi, ovatpa ne taivaassa tai maan päällä, tosiaankin on monia jumalia ja demonisia valtoja, meille on vain yksi Jumala, Isä, josta kaikkia asiat ovat peräisin ja me Hänessä (Isässä); ja yksi Herra Jeesus Kristus jonka kautta kaikki asiat ovat, ja me Hänen kauttaan."

"Me tiedämme, että jokin epäjumala ei ole mitään... Kuitenkaan ei jokainen vaella tässä tiedossa. Joillekuille se, jos he söisivät sitä, saastuttaisi heidän omatuntonsa, koska se oli ensin uhrattu epäjumalalle." 8:7

Herkkyyys ja vastuu

Hänen huomionsa keskipiste tuon luvun loppuosassa ja myös luvussa 10 oli herkkänä oleminen toisten omalletunnolle koskien sellaisen lihan syömistä, joka oli uhrattu epäjumalille. Korintissa oli keskustemppele, jossa uhrat uhrattiin, sen jälkeen liha myytin lihamarkkinoille ja ravintoloille yleisölle myytäväksi. Paavali sanoi myöhemmin luvussa 10, että jos aterioita yhdessä noista ravintoloista veljen kanssa, jonka omatunto saastuisi jos söisit pihvin hänen edessään, niin sitten syö jotakin muuta veljesi Herrassa heikon omantunnon tähden .

Paavali asetti vastuun vapaudessa vaeltaville olla herkkiä niille, joilla on heikompi usko sen suhteen, mihin he ovat suoraan yhteydessä. Tuo on tärkeä pointti. Paavali ei sanonut kaikille uskoville, että älkää syökö lihaa, joka on uhrattu epäjumalille, hän sanoi, että jos olet veljen kanssa joka saastuisi, niin sitten pidättäydy vapaudestasi ja hänen tähtensä syö jotakin muuta. Jos olet itsekseksi tai toisten sellaisten kanssa, joille ei ole ongelmana se, mistä liha oli tullut, sitten voit vaeltaa vapaudessasi ja syödä.

Heidän ei tarvinnut olla huolissaan jostakusta heikon omantunnon omaavasta, joka käveli ravintolan ulkopuolella ja 'Voi ei, mitä jos hän näkee minun syövän pihviä' - satunnainen kohtaaminen ei ole sellainen asia, jota he voisivat kontrolloida, sen tähden heillä ei ollut mitään velvollisuutta olla varuillaan heikon omantunnon omaavien uskovien suhteen eikä heidän täytyntä syödä takahuoneessa siltä varalta, että joku näkisi heidän vapautensa Kristuksessa.

Hän sanoi ' Kaikki asiat ovat minulle laillisia, mutta eivät kaikkia asiat ole tarkoituksenmukaisia (sopivia). Kaikkia asiat ovat laillisia, mutta eivät kaikki asiat rakenna taloa." Tee sitä, mikä on sopivaa ottaen huomioon ystäväsi omatunto. (1. Kor. 10:23)

Meille meidän päivinämmekä joulu

Mitä tulee tähän aiheeseen, joidenkuiden veljiemme ja sisartemme omatunto on saastunut Herran syntymän juhlimisen osalta koska he eivät pääse yli siitä tosiasista, että sen juuret ovat pakanalliset. Se mitä he tekevät on Herralle, joten meidän ei pitäisi yrittää 'käännyttää heitä' siihen vapauteen, joka meillä on, vaikka meidän pitäisi vastata heidän kysymyksiinsä rehellisesti.

Rakkaus rakentaa talon, eikä meidän pidä olla esteenä sille talolle, jota he Herrassa rakentavat. Jos he kysyvät, me vastaamme, mutta meidän ei tule evankelioida vapauttamme pakolla, sillä heidän täytyy itse vastata ilmestykseen.

Mutta vastakkainen on myös totta. Jos olet pystyttänyt joulukuusen ja talo on koristeltu, ja sinulla on joulua juhlimaton ystävä tulossa juhliin tai aterialle, sinun ei tarvitse poistaa kuusta ja koristeita vain siksi, että hän on tulossa kotiisi.

On hänen asiansa vaeltaa rakkaudessa sinua kohtaan vaikka hän ajattelisi sinun olevan epäjumalaa palveleva kristitty, joka saattaa olla tuomittu helvettiin tai ainakin olet avaamassa ovea demoniselle toiminnalle joulukuusesi tähden. Ha!

Kuten kerroin opiskelijoilleni tuolloin lounasaikaan, useimmat meistä syövät johonkin aikaan, ja jopa meidän päivinämmme ja aikanamme jossain päin maailmaa ruokaa uhrataan epäjumalille. Ja joillekuille joulu tarkoittaa kaikkea muuta paitsi Herran maan päälle tulemisen juhlimista. Mutta useimmille meistä se mitä teemme, teemme sen Herralle ollen Hänen rakkautensa ja ikuista tulevaisuutta koskevien viestien ympäröiminä.

Se mitä Chris sanoi tiivistää asian

Lauantaina 6 päivänä olin ajamassa Christiä takaisin ryhmäkotiinsa - hän on meillä perjantaisin ja lauantaisin kun olemme kaupungissa - eikä kumpikaan meistä puhunut, me vain katselimme ohi lipuvaa maisemaa, kun Chris puhui sanoen hymy äänessään: "Olen vain niin onnellinen Jeesuksesta." Olin niin siunattu siitä, että hän oli ajatellut Herraa hiljaisuudessamme ja kysyin: "Miksi olet onnellinen Jeesuksesta?" Hän vastasi: "Hän asuu sydämessäni!"

Olen iloinen Jeesuksesta samasta syystä - kaikki muu on turhuutta. Keskittykää Kristukseen teissä ja siinä määrin kun juhlitte tätä ajankohtaa tai olette juhlimatta, tehkää niin Herralle ja rakastakaa toisianne. Minulta, Barbilta ja Chrisiltä Hauskaa Joulua ja siunauksia, uusi aihe ensi viikolla.

John Fenn

www.cwowi.org ja kirjoita sähköpostit minulle osoitteeseen cwowi@aol.com